

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Indledningsvis vil jeg lige slå fast, at SF støtter forslaget, som jo handler om, at man ikke fremover skal kunne idømme mennesker fra Grønland tidsubestemt straf i en lukket anstalt i Danmark. Det er formuleringen, og det synes vi er en meget præcis formulering.

Jeg oplever lidt, at diskussionen har handlet om helt andre ting end lige præcis om beslutningsforslaget. Men en af grundene til, at diskussionen har været alle mulige andre steder, er også, at der grundlæggende er en dårlig samvittighed over den måde, vi behandler grønlændere på, der af den ene eller anden grund er i Danmark.

Jeg har for nogle år siden været i Vordingborg på den lukkede psykiatriske afdeling for grønlændere, og det, der var tydeligt i den samtale, vi havde med dem, var, at de savner deres sprog, de savner isen, sneen, maden, musikken, deres kultur. Det er en dobbelt straf at blive anbragt på en lukket anstalt i Danmark.

Jeg havde ikke lejlighed til at tale med de indsatte i Herstedvester, da vi var der. Dengang var det andre ting, vi skulle snakke om. Men som der blev opfordret til heroppefra for et par ordførertaler siden, synes jeg, det ville være en god idé, at vi tog ud og talte særskilt med de 18 grønlændere, der er på den lukkede anstalt i Herstedvester.

Kl. 13.15

Det, der også er vigtigt, når vi tager derud for at følge op på den samtale, der har været her i salen den sidste times tid, er at se på, at det ikke kan være rigtigt, at der kun er en, der er under behandling for alkoholmisbrug. Der er tale om 18 personer, og vi ved, at langt de fleste af dem er alkoholmisbrugere, men de får kun antabus, når de har udgang, og de er ikke underkastet behandling. Det må skyldes, at tilbuddene ikke er gode nok.

Vi ved, at den tolk, der anvendes, og som i givet fald skal bruges ved samtaler med psykiateren, til daglig går omkring de indsatte, som man skal have socialpædagogisk samarbejde med. Man kan da ikke tale med en psykiater via den tolk, så vi bliver også nødt til at se på tolkesituationen.

Det må også være helt afgørende, når man er i et tidsubestemt forløb, at der bliver lagt en plan for, hvad man skal kunne for kunne komme

hjem, og hvilket forløb, man skal ind i for at kunne komme hjem. Hr. Helge Adam Møller var meget firkantet i sin beskrivelse af disse 18 mennesker, men når det nævnes fra hr. Kuupik Kleists side, at 18 mennesker ud af en befolkning på 40.000-50.000 sidder på den sikrede afdeling sammenlignet med de 24, der sidder ud af en befolkning på 5 millioner, kunne man jo godt få den mistanke, at når de mennesker, som er sendt fra Grønland til den lukkede anstalt i Danmark, sidder på ubestemt tid, kan det rent faktisk skyldes, at der skal lidt mindre til, før domstolen vælger at idømme tidsubestemt ophold.

Jeg tror, at mange af dem, der sidder på anstalten i dag, ikke ville være idømt et tidsubestemt ophold, hvis de var blevet stillet for en dansk domstol. Det er en påstand, som vi kan få undersøgt, men konklusionen er i hvert fald, at SF støtter forslaget, og vi vil satse på, at det hurtigst muligt kommer gennem Folketingssalen.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg ved ikke, om SF's ordfører brugte udtrykket dårlig samvittighed i forbindelse med beslutningsforslaget, men i så fald må jeg sige, at Det Radikale Venstre er fuldstændig enig med ordføreren. Der er ingen grund til at skælde hverken tidligere eller nuværende regeringer ud for noget som helst, vi skal alle sammen have en kollektiv dårlig samvittighed over det problem, der er beskrevet i beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne sige tak til den nordatlantiske gruppe, fordi den har fremsat dette forslag. Det vækker vores dårlige samvittighed, for det er en skandale, at 18 mennesker sidder 4.000 km fra deres hjemland på ubestemt tid her i Danmark. Uanset hvor mange gode tiltag der bliver vedtaget om gratis telefonsamtaler, madordninger, forskellige behandlingstilbud osv., kan det aldrig nogen sinde erstatte det at kunne afsone i sit eget land forholdsvis nær ved sin egen familie. Vi skal ikke tro, at vi ved at give disse indsatte nogle særlige tilbud som f.eks. gratis telefonsamtaler kan dulme den dårlige samvittighed, vi inderst inde alle sammen må have over problemet.

De mange henstillinger, der er kommet til Retsvæsenkommissionen om, at når den er færdig, må der altså ske noget, er et sørgeligt eksempel på, hvad der sker, når der er nogle problemer, vi ikke vil løse på ordentlig vis i Danmark. Så sætter vi en kommission i gang med noget, og så venter vi. Vi venter, og vi venter, og når kommissionen endelig kommer med en be-